

Становище

за дисертационния труд на Калинка Петкова Янкова:
„Школата от Киото – чистото съзнание и жизненият свят
във философията за пустотата. Феноменологични прочити
(Отражения и модуси на межкултурния диалог Изток-
Запад)“

за присъждане на образователната и научна степен „Доктор“

проф. д.ф.н. Владимир Градев

Дисертационният труд *Школата от Киото – чистото съзнание и жизненият свят във философията за пустотата* е самостоятелно сравнително философско и културологично изследване с обем 260 стр. Работата е структурирана като монография, съдържаща увод, 4 глави, заключение, речник на понятията; всяка от главите е прегледно разделена на подглави, с ясна вътрешна логика и добра аргументация; литературата съдържа близо 180 заглавия не само на български, немски и английски език, но и на японски и други източни езици, които са използвани и цитирани в работата. Дисертацията е готова за издаване като книга, което убедено препоръчвам.

За процедурата ще отбележа, че публикациите са по темата на дисертацията, авторефератът е направен според изискванията и отразява точно съдържанието на работата. Калинка Янкова има също така четири публикации по темата на дисертацията.

Искам преди всичко да подчертая задълбоченото проучване и нещата познаване както на източниците – основно на японски и немски език – така и на критичната литература за Школата на Киото и феноменологията,

на които се основава изследването на Янкова. Не мога да не изтъкна също, че съчиненията на представителите на Школата в Киото, а и тези на феноменологията, изискват специални умения, много време и усилия, за да бъдат усвоени, като намирам, че Калинка Янкова блестящо се справи с тази задача. Накратко казано, тази работа се основава на забележителна ерудираност, която е натрупана по време на траен, дългогодишен, интерес и на интензивни занимания, особено в периода на докторантурата. Същевременно, както е редно за един дисертационен труд, а и за ориентиране на читателя, тя подхожда винаги аналитично и критично, което ѝ позволява да разположи собственото си изследване в полето на изследването на межкултурния и междуфилософски диалог Изток-Запад.

Съвсем ясно е също, че в дисертационния труд става дума за собствено отстояване и провеждане на собствен изследователски подход. Несъмнено достойнство на дисертацията е и яркото представяне на плодотворното напрежение между школата на Киото, тясно свързана с дзен будизма и философската традиция на Запада.

Като особено достойнство на работата намирам и характерният за Калинка Янкова стремеж да стимулира, чрез цялостното и органично представяне на позициите на японските и западните мислители, и същевременно увличащо и интригуващо, на места изненадващо, но съвсем не необосновано, активното отношение на читателя, който се оказва сам въввлечен в жива дискусия по значими философски и духовни проблеми. Така работата прави възможен един увлекателен диалог с текста и личната позиция на самия автор.

В заключение: представената дисертацията на Калинка Янкова е изключително богата на проблеми и теми, които засяга важни и актуални проблеми не само на историята на философската мисъл на Изток и Запад, но и на практиката на межкултурния диалог. Изследването недвусмислено показва голяма ерудиция и широта на изследователския хоризонт, аналитично и критично мислене и новаторство. Работата има несъмнено приносен характер за философските, културологичните и

хуманитарните изследвания в нашата страна и представлява цялостно и задълбочено представяне на проблематиката не само на срещата между Школата Киото и феноменологията, но и на философските, културните и духовните залози на диалога Изток-Запад. Изследването на Янкова е плод на интензивен четиригодишен труд и показва отлично владение на тази сложна материя, съчетано със способност за оригинално мислене и анализ.

Всичко това ми дава пълно основание да гласувам за присъждането на Калинка Янкова на образователната и научна степен „доктор“.

1.04. 2019

Владимир Градев